

Kamil aęlar Aksu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.9.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aldattım Gelincikleri!

yazın,kışın,güzün,baharın
en nadide çiçeği!
saçların rüzgarsa,
aklım erir..
yağmur tenindir,
bakışlarım yalnız sana derindir.

nihayet gerçekten bahar,
bu günler salınmaktadır!
çıktığım o zorlu yokuşlardan.
senden öncesi mevsimdi,
hep aynı kara kıştan resimdi,
kuru aştı,kuru daldı,
kuru dudaktı..
soğuk yataktı;
bir yalnızlıklar yorgunu tablosunda,
renkti,şekildi, imajdı.
hep ıslaktı..
makus bir kaderin elinde
fırça,

oyuncaktı..

renkleri soğuk mevsimlerdi,
herşeyde bir donukluk kaskatılık,
bir serde bile yoktu rahatlık!
ceset gibiydi varlık..

nihayet gerçekten bahar,
salınmaktadır nice bu günler,
nice süredir;
güneş salına salına,
mehtap salına salına gezendir.
biz sarıla sarıla..

biliyor musun?

bütün gelinciklerin kocası bendim!
senden öncesi sessizlik,
parıltından önceki renksizliklerdi,
ben onlarla evlenmiştim..
bir onlardı renklerini gösteren bana,
narin kırmızı başlarıyla başkaldırarak,
varlık denen hastalığın cansızlığına;
sadece onlar salınmıştı,

gelincikler!
onlar bahara daha çok yakındı,
donuk değildiler.
ölü rüzgarda sevinçti,akın akındı..
bir muamma canlılığı benimle üleştiler!

sonra sen..
ve ben bütün gelincikleri aldatıyorum nicedir!
onlar bundan bihaberdir,
güneşe bırakıp tekrar onları,
geliyorum!
yeter gayrı,
güneşte hasret çekendir!

gelincikler!
hepinizi boşuyorum,
bu sefer bu bahar denen
gözalıcı nikah masasında,
bir cennet menekşesiyle
evleniyorum..

artık yokuş aşşığı koşuyorum
günler çünkü salınmaktır
koşmaktır
yaşıyorum!
bir karakış yaşağı ömrüm..
bir ceset ayağı kalkmış,
gözünden yağmur akmış,
onu şimdi her an görürüm.

güneşi,gecesi salına salına
ateşi,suyu,havası..
mehtabı salına salına.
bir ceset ayağa kalkmış!
bize sarıla sarıla..

yokuşaşşığı
hayat,
belinde gökkuşığı

biz salına salına..

Kamil Çağlar Aksu

Arşın Kızları

Zamanda yolcuyum bir yanlış gemide,
Gözlerimde bir ışığın eski ıglığı var.

Tüm yankıların sustuğu engin gecede,
Bir yıldız, boşlukta çarpacak hayal arar.

Şusmayan sessizliğin ıslak gölgesi,
Ölüm korkusu derinliğinde işte kuyular!

Arşın kızları;

Yankılanan dipsizliğinde bir denizin,
Azgın dalgasına umuttan güller atar..

Kamil Çağlar Aksu

Ayçiçekleri

Başlarını eğmişler utançlarından,
Yağmaya çalışırken;
Havada asılı kalan damlalardan,
Muallakta kalmış umutlar gibi,
Donup kalan yaz yağmurlarından..
Çekip gitmişler buralardan,
Hüzün yüzlerinde sararmış gibi,
Güneşle küs, toprağa sitemli halleri
Yağmurlar lüks, bir damla su ümitleri
Gitmişler yağmurlardan, ayçiçekleri..

Kamil Çağlar Aksu

Bir Gece

Mehtabın gölgesi biçare gönlümde
Çiğliklaşır kendi özümde yorgun
Gözyaşıyla dolgun kalp gözümde
Yıldızlar kayıp gölgeleriyle ağlaşır
Hayal serüvenleri yaşanır ruhumun
Yaklaşır kayıp ışıkları nurumun..

Kamil Çağlar Aksu

Boyacı Çocuklar

Küçük çocuklar taşır,
Büyük yüreklerini
Ahşap sandıklarda.
Fırçalarda ritimler oynaşır..
Merakla gözlerim içlerini,
Ne hikmetse hep iki renk boya,
Bir fırça bir cila.
Başka bir şey göremem,
Pis lekeli, temiz sandıklarında
ha! yürekleri mi?
onları görebilecek kadar
yürekli değilim henüz..

Kamil Çağlar Aksu

Buçuklara Çeyrek Kala

Sen akrep, ben yelkovandım.
Hep peşinde dolandım,
Bir an geldi yakaladım,
Bir dakika çok azdı,
Sana hiç doyamadım..
Sen akrep, ben yelkovandım.
Ben hızlı, sen yavaşın.
Seni hemen sevmiştim hızlıca,
Sen hep zaman istedin nazlıca..
Hayal kurmuştum seni yakalayınca,
Bu saati birisi durdurunca o anda,
Hep kendimi avutmuştum aptalca,
Dünyalar benim olurdu,
Seninle öyle kalınca..

O gitmişti bir akşamda,
Bir baharın! Kışında.
Uğursuz bir yarıma,
Çeyrek kala! .
İşte o yüzden ben,
Sevmem sevemem,
Buçuklara çeyrek kala.

Gittiğin andan beri, saatimiz durduğundan beri,
Zaman yok benim için, hep gittiğin saatteyim.
Yaşlı güneşin, yorgun geminin batışı gibi batmışım.
Ama hala dibe vuramadım, sanki bir okyanustayım,
Bir balıkta olamadım, yalnızlığımın kalakaldım.
Buçuklara çeyrek kala...

Kamil Çağlar Aksu

Büyüme Öyküsü

ilk anneme sözüm geçti,
sonra oyuncaklar kölem oldu.

oynadım..

çocuktum,
herkes çocuktü..

hayal kurmayı öğrendim,
kendimle oynadım..

beyaz tebeşirin tahtada bıraktığı iz!
beyaz yakalık siyah önlüktü..
portakal soydu annem,
ben 'Ali gel' i yazdım.
annem bir portakal daha soydu,
ikiyle ikiyi çarptım..

ve
göğsümün sol yanında kırmızı kurdela.

okuyordum!

Atatürk le tanıştım yavaş yavaş,
o beni çok sevdi, bende onu.
nisanla,Mayısla,Ağustosla tanıştım!
şiiirler okudum törenlerde..

son uçurtmamdı!
ardından köprüler uçurdum hep,
bende birşeylerle kendi aramda..
sonra alışkanlık oldu büyümek
ben olmayı öğrenmek için.

öğrendim!

bencil olmadım..?

annem portakal soymuyordu artık..
sonra birgün uzak ve yorgundum
meğer;
birşeylerin genelde ters gitmeye çalıştığı
birşeymiş hayat..
plastik su mataramdaki kokuyu
çoktan unutmuştum..

Kamil Çağlar Aksu

Caneğim

İçinizden hanginiz,
Bir sondunuz ve yoktunuz.
Her akşam güneşin batışına,
Önyak olurdunuz.
Okyanus diplerindeki
Batıklar gibi ıssızdınız;
Hanginiz benim kadar yalnızdınız?

İçinizden hanginiz,
Bir başlangıç şimdi
Ve kaçınız gerçekten var?
Ağaçların gölgesinde
Şimdi hep aynı peri yatar.
Yasemin kokulu rüyalarda
O her zaman beni arar,

Toprağım, ekmeğim,
Şuyum, şiirim,
Özyaprağım, caneğim
Acım, tuzum, şekerim;

Nerden çıktın sen güzelim?

Kamil Çağlar Aksu

Daha Ne?

günü kurtarmaktı bir gülüşü
önemsemezdim,
'o saatlerin zembereklerinden sorumlu düşü'
elbette vardı gecenin gündüzü bir örtüşü,
hiçte ağır gelmezdi.
akreple yelkovan arasındaki dramatik ilişki,
beni ilgilendirmezdi..
geldiği saati bilirdim,
birde gittiği..

şimdi gün biter!
tam tekmil donatılmış bir yalnızlıkla
taşırım ertesi akşama değin kendimi,
geceden taşan bir damla karanlıkla.
yüreğine oturmuş bir sevdanın kanıdır!
akşama doğru ilkin baktığın yerdir
sinsi bir sızıntı bırakır,
aktıkça zamanla ağır ağır;
gecenin kubbesini inceden çatlatır..

genişleyip zorlar sınırlarını
sığamaz göklerine azgınlaşır gece!
sonunda kurtulup geçen
bir damla karanlıktır;
tam o an şafak söker
kaçamaz,
gelir uykuma düşer!
uyanırım,
bir emanet olur bana
akşama dek taşırım
siyahın yakıştığı bütün
duygularımın üzerinde
çok şık durur..

gün biter akşam olur
çıkartırım üzerlerinden
eskimişlerdir yeterince
söküp atarım paçavra gibi hepsini;
yeni çöken akşamın taptaze karanlığına.
büyür genişler gece..

şimdi gün artık böyle biter
tam tekmil donatılmış bir yalnızlıkla beklerim,
taşırım ertesi akşama değin kendimi
geceden taşan bir damla karanlıkla eklerim..

damla damla bir sonrakine,
eklendikçe büyür damlalar hergün.
uzadıkça uzar geceler beslenir..

tıpkı bu şiir gibidir,
daha ne söylenebilir?

Kamil aęlar Aksu

Ebuzziya da..

ebuzizya'da bir berduş
elleri koynunda bir
köpek öldürene mahkum olmuş
üzeri yırtık içinde ve yamasız
ve yağmurdan yağmura yıkanan
hırpani saçları..

ebuzziya'da bir berduş
ve nasıl bir rüzgarla savrulmuş?
formalite bir yaşam içinde bir insan
gözlerinde herkese yabancı bir lisan
gözlerinde,
her an kırılacak gözyaşları var buzdan..

Bir berduş ebuzziya'da
bir köşeyle bir olup öyle yatıp uzanmış
nefes alan köhne bir kaldırım sokakta.
Herbirine buğusu yapışmış;
ruhu parça parça dağılıp döşenmiş
boyu boyunca ebuzziya caddesine,
bütün parke taşlarına hayatı karışmış
sakın bir şey sorma kendisine!

Bir berduş ebuzziya'da
bir ıslak mendil
bir ıslak torbada hayat denen!
kimi inandırır masum olduğuna?
sadece beni..
bir ikaz hayattan bir ibret
şükrederek seyret..

Kamil Çağlar Aksu

Eski Dilde Ayrılık

Derunumda mün'adim şebabım,
Nerede hubut eylemez sebatım?
Bir ayrılıktır sebeb-i nevmid ,
Bir yare haşyetim var hüsrânım.

Bim dolu sabalar var bi-huş kalbimde,
Tefrikadan öleceğim peyman elimde,
Aşk bahçesinde ayrılık, yek-pare zindanmısın?
Yoksa yar diye bildiğim sen, rindandanmısın?

Kamil Çağlar Aksu

Fakir

İki yakam bir araya gelmez benim
Yüreğimde sevdanın serveti olsada,
Dönmezsin geri artık, bir umut fakiriyim..

Günlerce sahra sessizliğine bürünürdü
Senin gölgene benzeyen papatyaların
Gölgesindeki bir ağustos böceği yalnızlığım
Baharda, bahara uzaktan akraba bir günde,
Yüreğimdeki ümitsizlik köylerinden birinde,
Akraba çıkardı köhne bir sonbahar öğlesi,
Bir sonbahar yaprağı gibi unutulmuş yüreğime..

Doluyum dolar ihtiyar ruhum eşyaya;
Köhnetir yaşamın sevimli kuytularını
Kuruyup buruşmuş, sararmış bir haldeyim
Dönmezsin geri artık, bir umut fakiriyim..

Kamil Çağlar Aksu

Film

Günler, kahve tadında geçiyor ama:
Sütsüz.

Bu geceler, çok üstüme geliyor ama:
Özürsüz.

İşim gücüm, yokmuş gibi,
Düz yollar! , yokuş gibi,
Tüm aşklarım, bir film idi,
Ama:
Sansürsüz..

Son filmimi, oynuyorum.
Bu benim! Son! Oyunum.
Hiç! Beklentim kalmadı,
Aksine! Korkmuyorum.

Olmasın! Aleme ibret,
Sen sus! Sadece seyret! ..

Kamil Çağlar Aksu

Gecelerden Yoruldum

Gecelerde bir kadeh şarap olurum, gündüzlerde bir damla yağmur.
Çöllerde bir divane serap olurum, gözlerim de, bir gamla mağdur.

Gecelerden yoruldum, yıldızlarla dost oldum,
Ama onlar konuşmuyor, ıssızlarda kayboldum.
Gecelerden yoruldum, anılarla avundum,
Ama onlar yaşamıyor, hayallerle savruldu..

Kamil Çağlar Aksu

Hayat Çocuk Ve Dondurma

Bir çocuk, elinde dondurması,
Ona ne kadar sıcak geliyor,
Kimbilir?
Oysa zaman, geçtikçe,
Hayaller, eskidikçe,
Umutlar, çekilince,
Bir dalga gibi, kumsalda iz bırakmadan.
Vuracak! Bir rüzgar gibi onu,
Hayatın soğukluğu,
Dondurma! .
Bu yaşam! Bir dondurma,
Eriyor! Her tadışımızda..
Bu rüya! Biraz soğukça,
Bu dünya! Biraz ahmakça..
Donduruyor! Aldatıyor! Uyutuyor! .
Bu iki yüzlü tatlılık..
Külahlar deęişiyor! Fayda etmiyor! .
Bu riyakar haklılık...

Kamil Çağlar Aksu

İki Aşık

İki sevgili vardı, iki belalı
Belaları aşkları..
Sevdaları, gündüzden aydınlık,
Düşmanları, geceden karanlık,
Yüreklere, deryadan kabarık,
İki aşık..
Esmeyi hiç vuslat rüzgarları,
Akardı hep kanların davaları,
Halaylar çekilirdi, beşikler kertilirdi.
Tezekler yakılırdı, aşklarla beraber,
Tarlalarda hasat olur, akardı çeşmeler.
Döner devran figan olur.Gözyaşları
Feryat olur, varamazdı sevgililer.
Bir gün geldi, bir an,
Soğuk kartaneleri düştüğü zaman.
Riyakar bir beyazlıktı, kara gecede.
Kara bulutlar vardı, köylerinin üstünde.
Kara kurtlar uluyordu, kalplerinin üstünde.
Kalpleriyle konuştular, gözleriyle bakıştılar.
Tek bir çıkar yol vardı, o mekandan kaçtılar.
Küçük yürekler hiddetlendi,
Saçmalıklar irdelendi, silahlar çekildi hemen.
Başladı ki bir arama, haince
Zaman gösterir herşeyi kahince..
Üşüyen dağların eteklerini çekiştiriyordu, bizim aşıklar.
Son kararı hakim verir derlerdi,
Onların hakimi gaddar kaderleriydi.
Şike vardı bu davada düştü düşecekti,
Bizim aşıklar soğuktan öldü ölecekti..
Yürüyen zamanın ayak sesleri işitiliyordu,
Donuyordu aşıklar..
Sonra bir tipi koptu, kasvetli ıslığıyla.
Ölüm türküsü söylüyordu.
Kartaneleri ağlayarak dökülüyordu.
Sonra bir yağmura dönüştüler.
Bizim aşıklar son defa öpüştüler.
Canlarının son nefesiyle,
Kalplerinin son sesiyle,
Gözlerinin son ferleriyle,
Kollarının son gücüyle sarılarak..
Ve kalpleri yavaşladı,
Bir uykudur başladı,
Artık zaman durdu, ölümün türküsü bile sustu.
Zaten bu utanç gecesinde, ay bile yoktu..
Artık ağlamıyordu kartaneleri,
Çünkü çoktan ölmüştü sevgi melekleri.
Sonra yürekleri patladı gökgürültüsüyle,
Sevgileri serbest kaldı, birleşti parıltıyla gökyüzünde.
Onların bu sevdaları, bu dünyaya büyük geldi.
Kuşların ötmesiyle, güneşin ilk ışıkları geliverdi.
Karanlık çekildi yavaş yavaş, basıverdi aydınlık.
Bizim aşıklar çoktan uçtu sevgi dünyasına,

Kalpleri kaldı bu dünyaya nazarlık.
Karlar eriyince, kara sular çekilince dağlardan.
Güneş serpilince yaylalardan, ısındı mahsun dağlar.
Kalles avcılar geçince patikalardan, sıyrıldı hedeften kurşunlar.
Çilekeş sevdaları esince semalardan, bir kuş olmadı ki,
Bu sefer vursunlar! .
Bir manzaraki karşılaştılar, cesetleri kenetlenmiş zincir gibi.
Akıllara zarar ki apışıp kaldılar, suretleri gülüvermiş bir gül gibi.
Bir gül açmış tepelerinde, soğumuş çorak topraktan bir sır gibi.
Ağlamamış, erimemiş onların karları sadece,
Örtmüşler üstlerini beyaz karlardan bir hasır gibi..
Bütün karlar erimiş, bir onlar karın altındaydı,
Birde, bir gülleri vardı başlarında dikensiz,
Bu dünyadan ayrıldılar hiç sebepsiz..
Onların tek belası vardı, aşklarıydı..

İki sevgili vardı, iki belalı.
Belaları, aşkları..
Sevdaları, gündüzden aydınlık.
Düşmanları, geceden karanlık.
Yürekleri, deryadan kabarık.

İki aşık...

Kamil Çağlar Aksu

Kiralık Keyfiyet Çıkmazı(Aşkın Son Şeklidir)

KİRALIK KEYFİYET ÇIKMAZI(AŞKIN SON ŞEKLİ)

bizler bütünü parçalamadık
eksilerek döndük yine
bu keyfiyet çıkmazından endişeli,
yeknesak dirençler manasız kaldı
çocuksu yorgunluklara düşeli..

kış saklısı umutlar
güz baskısından yarasız çıktı hep
derken tansıklı hayallerimizi
bir dolunay seramonisi karşıladı
ıslak yakamozların albenisinde
sevmek arzusuydu kıpırdaşan..

leylaları bulsanız da kesmez,
yakamozlar
sizleri hiç enterese etmez!
sizler eksilmişinizdir yarıdan fazla
bahar
sanki bir av mevsimidir sizler için..

sizde
kiralık keyfiyet çıkmazlarıdır
aşk değil sefalettir
bu tamamlanamazlık..
bizde
küplere konulup kaçırılan sırlardır
bizim sevdalarımız;
tanımlanamazlık..
yine de hazinedir..

bizler geride kaldık evet,
müzelik olduk belki de(!)
aşkı modernleştiren dejenere
ve kirli rüzgarlardı soğuk
kapılmadık yarım kaldık
sizler ihya olurken sahteydiniz halbuki
oysa bizler eksildilçe kemikleştik
eksildikçe gerçekleştik
değişmek yozlaşmak değildi
bizler orjinal kaldık
azlaşmak değildi sevginin haysiyetinde..
çelişerek özümüzle,
azalmadık..

azalmamışızdır!
biz eksilmişizdir yarıdan fazla.
katlanmıştı hayallerimiz kirlenmeyerek
dolunayın denize yazdıklarını biz okumuş

ve dünden bu güne biz anlamışızdır..

eksiltmeyerek, yaşamışızdır!

Kamil Çağlar Aksu

Kömürleşiyoruz..

yeter!
esprisi kalmadı bu yalnızlığın
pırlantalar çalındı gecenin gerdanından
gözlerim kamaşmadan böyle uyunur mu,
uyurgezer hayallere soyunur mu gerçek?
yüregim dirilince
kime borçlu olur?
ayaklarım eski pranga
kim söküpte atacak?
gözlerimdeki boşlukta saklı dünyam hep yanacak
kim çekipte çıkaracak,
kim kurtaracak?

hiç sebep kalmayınca hüzünlenmeye
sakinmak gerekir karamsarlıktan
mutlu olmak son çaredir yaşamak için,
son şansındır inanmak ve sevmek.
bütün bir ömrüne yetecek
kimin gözlerinden okurum;
o yeminli bakışlardır kuşkulara son verecek? ..
aramakta değilim ki!
sihirli külkedileri;
çürük balkabaklarını
büyük ve tansıklı faytonlara,
ve uyuz fareleri soylu yağız atlara
dönüştürecek..

kendine haksızlık edebilirsin
elimsende, körebe, saklambaç
 oynamak hoş gelir ilk önceleri
lunaparktan nefret ettiğinde
artık ne yapsan çocuk değilsin
 oynamak tehlikelidir sonra
renkli misketlerinden de usanabilirsin,
taş bebeklerinden de.

oyinarsın oynarsın..
her oyunun sonunda
bir oyuncaktan olursun
anlamışsındır;

'oyunlardan yıldırılan o güzelim çocuk'
olursun,
ateşle bile oynamışsındır..

kendine haksızlık edebilirsin
ikisinden biri işte
sanma seçebilirsin
kristalden elmasa bir uzun vade
dolacak bir gün yine;
ve birisinden birisi.

sonra yinesi
dönüp dönüşüp
biriyle başlayıp biriyle bitecek
ve aşk
elinde..
ya kristal ya elmas kalacak..
ne farkeder ki aslında?
ikisi de pek renkli görünmüyor..

bütün mesele başrolleri paylaşan
o kararsız karbon moleküllerinin
birbirlerine nasıl 'bağlandıkları'
ya da
bağlanmadıklarında..

bir türlü ben de
henüz kristalleşemedim bile..
ne ki bir tanesine rastlasam
hep kömürleşiyoruz sonunda! ..

ne yazık!

Kamil Çağlar Aksu

Nefretim Kadar Kaç

Benim sevgim kadar,
Açamaz güller.
Öyle bir severim ki,
Sabaha varamaz geceler..
Söyle hangi sevişimde,
Mutsuz olmuş, kelimeler?
Söyle hadi, geçerim de,
Susuz olmuş, bu yaman çöller! .

Gel benim, gülüm ol,
Sevgim kadar aç.
Sel verip, çöllere dol,
Nefretim kadar kaç.

Kaçamazsın benden , hiç nefretim yok sana .
Açamazsın bir gül kadar, güller yetmez sana.
Dolamazsın çöllere, varamazsan ellerime.
Çöller benim yüreğimde, bakamazsam gözlerine...

Kamil Çağlar Aksu

O Mehtabı Unut

kimsecik yoktur o an
karamsar unsurların dokusunda
onu bekleme,
gölgelerin kara teninde
kızıl yanıklar da olmayacak
toplayabilir misin
ellerini üzerlerinden
çağırabilir misin kendini?

dokunmak yasak,
kendi yaran haricine.
siyah giyinmiştir duvarlar
iki yüzlü ve samimiyetsiz.
bir çığlıkta soymalısın
haykırmalısın anadan üryan!
vahimiyet arzusunda
bir taklid-i buhran;
ölüme yeltenebilirsen her an
Çağırabilir misin kendini?

üzerinde hiçte emanet durmayacak
gecenin kasvetini sırtına
geçirdiğinde bu serseri şehir;
korkak bir hayaletsin,
besmelesiz bir sokağın
en meymenetsiz köşesinde
duasız kalabilirsin.
kendini çağırabilir misin?

o mehtabı unut!
derin şişelerde boğulurken sabahların
akşamcı yeminlerin çürütmüştü
ilkel hasretlerini,
intihar etmişti intizarından
bu ölü sabahların tedirgin horozları.
gülleri açmamış olabilirdi;
katran döküp yangına verdiği
bahçeleri yeşertmek zorundasın.
o mehtabı unut,
ve sen yürümek zorundasın!

bu kez 42 numara
boş bir yer bile olmayacak,
silinmiş olmayacak
günden kalma izleri
günahkar adımların,
adım adım yanacak ayakların.
unutulmuş gözleri tevekkeli camlarda
gamlı bakışların öksüz gözbebekleri
ağlamayacak!

çağırabilir misin kendini,

ve sen ağlayabilir misin?
bak sabırtaşlarının
solmakta güçlü minesini.
hani yoldaşındı sevdalar ve umut?
bir vuslat ki yarınların tefecisi
borç aldığın hayallerin doldu vadesi.

şimdi o mehtabı unut
çağırmalısın kendini
korkularını korkutarak kaçırmalısın.
sünepe kaldırımlarda aslan kesilen
şarapçıların tenekelerinde
kırık dökük ateşler;
yakabilirsen benliğini,
kalmaz fırtınanın diner..

kendi küllerin kalır süpürürsün sonra
o çıplak bıraktığın
isli mevsim diplerinde
kaçışan kabuslarını görürsün
ardlarındaki umuttan..

o mehtabı hatırla!
artık çağırabilirsin kendini!

Kamil Çağlar Aksu

Olmadı İŖte! ..

Gecemin sabır sivilcesini kaşır ince bacakları,
Huysuzlanıyorum, çekirgeler bile yalnız değil!
Sessizlięe ayarlanmış karanlığa bağırarak hakları,
Bu gece duygularım, rüzgarın yön oyuncakları.

Bu gece keyiflice;
ben ve bu gece,
"Hislerim" bu gece..
Ne verirse isterim,
İsterim bu gece!

Bıaktım kendimi serserice;
İşlerim kendimi siyah örtüsüne,
Herbir yıldızına, herbir dürtüsüne.
Nakışlarım,
Gecenin gündüze çektięi siyah tülde örtüsüne..

Şadece ben ve bu gece, keyiflice;
İyice bıraktım kendimi serserice.
Nafile yine olmadı, olmadı işte!
İçimde tanıdık bir avuç içinde..

Kamil Çağlar Aksu

Önceki

ondan önce dokuz var
yüzden önce doksan dokuz
bahardan önce kış
nisandan önce mart
benden önce de sen vardın
şimdi yoksun
ve ben birden önceki sıfırım..
durdu çizgi, sürmedi..

noktadan önce çizgi var
yoldan önce rota
ezgiden önce nota
noksandan önce bütün.
sen o ince çizgiydin,
herdaim benden önceydin
vakit geldi! ve çektin elini..
herşeyin sonunda kaldım
neler! neler olmadı ki?
şimdi bir noktayım,

'big-bang' tan önceki..

bekliyorum..

yeni infilaktayım..

Kamil Çağlar Aksu

Sızıntı

bir sızıntı akıp giderdi ince
karanlık gölgeleriniz bile
yikanırken sessizce,
arınmak aptallıktı sizce!

kaçtınız..

histeriye tutulmuş benliklerinizi alıp
şizofren adımlarınızla yok saydınız
yürüyüp ayaklarınızı inkar ederek,
gafletin ucuz sırlarına kadem bastınız..

bir sızıntı silip geçerdi berrak;
yok olurdu ardınızda murdar izleriniz,
morarmış ölü ayaklarınızı unutarak
tiksinirdiniz,
vicdanlarınızda en kalıcı iniltiyle duyarak
size dönüşmeyen içinizde en siz dışı
son parçanızdan,
gizlenirdiniz!

ardı ardına bekleyen darağacı umarsızlıklarına..

ağlamak yoksulluktu,
zengin gözlerinizde
yoksunluktu kalpten bakışlar.
kanatmak sefillikti kalp yaranızı,
pişmanlık içinize değsin istemezsiniz..

bilir,görürdünüz göz ardı;
bir sızıntı!
ardınızda peşi sıra,
siz hep bir adım önde yürürdünüz.
kırıldı kristal kasası,
aslinizi çürüttünüz..
arkanızda kaldı hep diriliş ve kurtuluş.
uygarlık denen kaynayan kazanın,
dibini tutturdunuz!

yalan gerçeklikler icat ettiniz haksız,
içlerinde umutlar buldunuz renk renk,
işte o yöne koştunuz hesapsız,
hilafsız..
göz alıcı kırmızı halıları serilince;
terfi etmekte geç kalmadınız,
önünüze günah makamının,
içinde saklıydı başdöndüren hülyaları..
belirdi bir adım ötenizde;
bir ihtişamdı aldatan,

hayallerinizin kirli ütopyası!
bozulmuş aslınızın vahim kopyası!

sonra;
gaflet zaferlerinin sefil sarhoşluğu,
vecd ile kalkan kendi yumruklarınızdı,
acemi hırsınızın yapay gerçekliğinde..

haramdı umutlarınız,
afyonlu uykularınızda
zehirli rüyalar tattınız,
her sabah bir sara nöbetinden uyandınız,

umursamadınız!

ve
cehennemden çalınmış
ateşten gömlekleri giymekte
çekimser kalmadınız!

derinlerde akıp dururdu ince
akıp geçerdi sızım sızım,
beni vicdan yaptınız
ben bir kibritçi kızdım
içinizde kalbinizde
yaşamak için savaştım
soğuktu çok soğuk
tükendi kibritlerim
donmaktan kurtulamadım..

ömrünüz boyu aktı durdu bir sızıntı,
insanlık özünüzden..

Kamil Çağlar Aksu

Teselli..

unuturum,
bal gibi de unuturum!
üç beş şiirlik işin vardı bende,
bak bu da sonuncusu.
yağmur gibi mısralarım
kapatıp gönlüme kendimi, ıslanırım..

unuttum,
bal gibi de unuttum!
ve ne ateşleri yuttum.
bu hoyrat uçurumlar eteğinde
elbet bir dal uzandı tuttum..
gözyaşım olduysada,
tane tane kuruttum..

bir bilsen güzelim,
ben ne güzeller unuttum! .

yeniden ışığa eren benim gözlerim,
yar!
artık çürümeden toplanacak meyvelerim
var!

Kamil Çağlar Aksu

Tırnaklar Ve Zaman

benzetmek gerekirse kolay,
boynu kırılıp atılmış bir kuğudan
yoktur farkı sevdalarımın akıbetinin.
ibarettir yozlaşan bir zehirli buğudan,
karanlıktır isi yanan hicran gecelerinin..

ruhuna askıntı olur histeriye tutulmuş gurur
isi karanlıktır yanan gecenin
eser yüzüne vurur,
yüzün kömüre çalar kapkara
yüzün kaybolur.
artık bir yüzün yoktur sevmeye..

isi karanlıktır yanan gecenin
alev malev yok gece zifiri.
isler vardır sadece,
dumanları kayıp
buğuları buhran sisler,
ve hisler!
yargılanması ayıp.

hem esmerleşir sabahlar
uyanırsın,
sözünde lal kalır
yutkundüğün ihanet.
oysa dilinde saklı
bir destandır yarası..

karanlıktır isi yanan gecenin
her şafakta kanar yarası
dağlayamazsın.
bir kırmızı çöker üstüne
ateşten ve kandan gelir,
taşıyamazsın.
gider ömrünün yarısı,
anlayamazsın!

o sevginin mayasında tesiri saklıdır,
sevdanı eskitmenin büyüsüdür zaman.
yeni kalmış ne varsa tırnaklarıdır,
ağarmış saçlarıyla öldüğün zaman..

Kamil Çağlar Aksu

Üşümeğeense..

zaten üşümeğeense terlemek iyidir.

soğuk

hiç sevmem soğuşu
çorbanın da soğuşu sevmem,
çayın da,havanın da.

'insanın da' soğuşunu sevmem..

Kamil Çağlar Aksu

Varoluşundan

Dağların kamburu çıkmış,
Gökyüzünü taşımaktan..
Toprak yağmura hep acıkmış,
Doğup, varoluşundan.

Bıkmadım ben de, bıkmamış,
Sevdanı taşıyıp aşktan;
Sana acıkarak tok kalmış,
Yürek, varoluşundan.

Kamil Çağlar Aksu

Ya, zaman?

Umutların simulasyonunda ki sanal, hayal bir aşkı senin ki..
Hala ne diye düşünürsün, her doğuşta ölürsün bilmem ki?

Anılar neden hep ille de özlenir
Yüreklerde bir neden közlenir pişman
Her feryatta figanda saklı durur bir isyan
Hasretteki özlemde bir keder ve acıysan
Sözlerinde bilmeden bir teselli arasan
Çilingir sofralarda sarhoş olma isteğidir isyan.
Keşkelerin acımsı tadı efkar dolusu kadehte
Sarhoş şarkılarda, gecenin raconudur hüsrân.

Vuslatın ütopya öyle bir kartopu ya, zaman
Belki yaşanmamış anıların uçurumuna yaklaşan
Seni üşüten belki de yakan içinde büyüyen bir hafakan
Bir kartopu ya zaman; bir zamana özlem, kartopundan.

Kamil Çağlar Aksu